

їх своїми власними словами, щоб пояснити, як вони розуміють текст.

Дані, отримані протягом останніх років, свідчать, що діти, у котрих є проблеми при вивченні рідної мови, можуть досягти досить гарних успіхів у вивченні іноземної мови, кількість таких учнів є достатньою, щоб звернути на них особливу увагу. Тут з'являється певний взаємозв'язок у розумінні принципів роботи рідної та іноземної мов, особливо це помітно в полілінгвістичному середовищі, на прикладі України — це українська та російська мови. Тут виникає ситуативна складова проблеми, роль кожної з мов для окремої особистості, їх важливість та вживаність. Повертаючись до проблеми вивчення іноземної мови, зауважимо, що Спаркс і Генсчов вважають, що причиною цього є емоційні фактори, такі як низька мотивація, негативне ставлення вчителя до дітей чи викладання, негативне ставлення дитини до вчителя, стан тривоги у дитини при підготовці до уроку та інше. Також Спаркс і Генсчов підтверджували важливість емоційного фактору при вивченні іноземних мов, вони доводили, що ці фактори не можуть бути прямою причиною провалу при вивченні іноземних мов, а швидше результатом чи побічним ефектом слабкості рідної мови.

На педагогічному рівні дослідники підтримують підхід мультисенсорної структурованої мови чи підхід Ортона — Длilінгма, котрий був створений, щоб виробити орфографічні навички та навчити читати учнів, у яких були проблеми з рідною мовою. У цих випадках акцент робиться на дешифруванні рідної мови учнів за допомогою фонетики, структурованого мовного підходу, використовуючи мультисенсорне викладання, таким чином, дозволяючи учням чути, бачити та писати одночасно. Цей підхід дає можливість використовувати пряме і поступове вивчення фонетики, морфології та синтаксису систематичним і структурованим способом. Серія досліджень доказала ефективність цього методу на практиці.

С. В. Гушко, канд. екон. наук, доц.,
А. В. Шайкан, канд. екон. наук, доц.,
кафедра обліку і аудиту
Криворізького економічного інституту КНЕУ

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

В даний час у теорії навчання все ширше використовується поняття відкритого навчального середовища. Йдеться про створення інформаційно-навчального середовища, що вирішує проблеми формування і організації навчального процесу. Одним з напрямів створення подібного середовища є інтеграція інформаційних і телекомунікаційних технологій в освітній процес і управління освітою [1]. Подібні проблеми можуть вирішувати інформаційні системи (ІС), що задовольняють вимогам Міжнародної організації стандартизації і мають назву відкритих систем. Такі системи можуть включати в свій склад експертні системи навчання і аналізу знань. Таким чином, проблеми формування і організації відкритого навчального середовища можна вирішувати на основі створення відкритих систем.

У ході створення інформаційно-навчального середовища на перший план виходить проблема принципу нового конструювання змісту і організації навчального матеріалу, діяльності викладача і навчальної роботи студента в комп'ютерному середовищі. Це не просто отримання знань і перевірка засвоєного, але перехід від описового або аналітичного представлення об'єкту, що вивчається, до моделювання його істотних рис і тим самим — до проблемно-активного типу навчання. Сучасний фахівець повинен уміти моделювати об'єкти і процеси в своїй предметній області на основі базового набору типових моделей, прогнозувати їх розвиток. Вимоги до рівня освіченості студента можуть бути сформульовані таким чином. Студент повинен знати перелік об'єктів, процесів і проблем, актуальних для конкретної предметної області, знати перелік стандартних базових моделей і уміти застосовувати базові моделі для дослідження даних об'єктів, процесів і проблем.

Таким чином, інформаційні системи, що використовують елементи експертних систем в створенні відкритого навчального середовища, можуть бути орієнтовані на представлення знань і перевірку засвоєного матеріалу. Додатково може бути організована самостійна діяльність студентів по придбанню знань [2].

Література

1. Г. А. Панфилов, С. М. Каратун, П. И. Ковалев, Н. Н. Серебренникова. Организация непрерывной подготовки студентов ТюмГНГУ в области информационных технологий: Учебно-методическое пособие. — Тюмень: ТюмГНГУ, 2004. — 45 с.
2. Сборник научно-методических материалов по организации непрерывной подготовки студентов в области применения вычислительной техники. — М.: МПИ, 1989. — 109 с.